

ste timer, dage, uger eller måske få måneder, vedkommende har tilbage. Der er så kraftige abstinenser forbundet med at ophøre med at ryge, og har man sin lungekræft, og ligger man på sygehuset, så er det altså ikke ret meget afgørende, om man får 2, 3, 4 dage mere eller mindre i den sidste fase. Så derfor må vi altså – det vil jeg slå et slag for – have mulighed for at tage hensyn til disse alvorligt syge rygere, som næsten ikke kan lade være.

Så er jeg enig med ministeren i det med allergi og passiv rygning. Hvis en astmapatient har været udsat for en cigaret i ganske få minutter, jamen så er der risiko for, at vedkommende patient får astma i ret lang tid derefter. Det betyder altså også meget i min holdning til dette her.

Jeg vil slutte af med at præcisere, at det her var mine egne synspunkter og bestemt ikke hele Venstres gruppes holdning. Vi har nogle mennesker i Venstres gruppe, der synes, det er godt at ryge så mange steder som muligt.

Tom Beck (KF):

Det Konservative Folkepartis gruppe kan ikke som gruppe støtte forslaget, men fritstiller sine medlemmer, så de frit enkeltvis kan tage stilling til henholdsvis forslaget og et eventuelt kommende lovforslag.

Vi er imidlertid enige i, at det er nødvendigt med en mere målrettet og aktiv indsats for at begrænse rygning og specielt for at nedbringe antallet af nye unge rygere, og vi mener, at forældrene spiller en helt afgørende rolle i den forbindelse. De er børnenes forbillede på godt og ondt og må leve op til deres ansvar.

Udviklingen i middelevetiden og belastningen af sundhedsvæsenet taler sit alt for tydelige sprog. Vi er også enige i, at indsatsen og budskabet nu bør rettes mod ikke blot statens institutioner m.v., men skal nå videre ud til både offentlige institutioner og private virksomheder, helt centralt skoler og uddannelsesinstitutioner for unge, hvilket nok må betragtes som en forudsætning for at give reglerne en nødvendig gennemslagskraft og effekt.

Vi er imidlertid ikke enige i, at indsatsen skal bestå i lovgivning på området. Hvis man troede på, at man kunne lovgive rygere til at holde op, så ville man vel også tro på, at en sådan lovgivning kunne tvinge alkoholisterne og narkomanerne m.fl. til at indstille deres last.

I Det Konservative Folkeparti opfatter vi også rygere, selv de mest hårdnakkede, som menne-

sker, der skal behandles menneskeligt og værdigt, og derfor ønsker vi ikke en lovgivning, som udelukker rygning. Vi vil behandle rygerne menneskeligt og menneskeværdigt, der skal etableres acceptable rygemuligheder på institutionerne, også på sygehusene, for både patienter og personale.

Anni Svanholt (SF):

I SF synes vi, at det er godt, at der nu igen bliver sat fokus på sikringen af røgfri miljøer, ikke mindst her i huset, hvor der, siden Folketinget vedtog loven om røgfri miljøer, ganske langsomt har indsneget sig mere og mere røg i de mødelokaler, som Folketinget vedtog skulle være røgfri.

Det synes vi er helt uacceptabelt. Det kan ikke være sådan, at man faktisk skal forhandle sig til et røgfrit miljø eller man skal kæmpe for at få et røgfrit miljø, når reglerne er sådan.

Vi mener i øvrigt, at det må være en ret som ikkeryger at kunne arbejde og opholde sig i røgfri miljøer, også sammen med andre, uden ufrivilligt at blive påført en alvorlig sundhedsrisiko i form af passiv rygning. Det handler om livskvalitet i dagligdagen, og derfor synes vi også, at Folketinget både skal tage sundhedsrisikoen og egen lovgivning alvorligt og sikre, at loven efterleves.

Sidst, da Folketinget diskuterede røgfri miljøer i januar 1995, var der megen diskussion, om amter og kommuner skulle have de samme regler som staten. Resultatet blev dengang, at amter og kommuner blev pålagt at vedtage en politik for røgfri miljøer, og der var store forventninger til, at det ville amter og kommuner til punkt og prikke leve op til.

Situationen er desværre her 4 år efter en ganske anden. Der er ikke konsekvent indført en politik for røgfri miljøer, og de regler, der er, efterleves ikke. Derfor er der brug for nye initiativer, og det hilser vi velkommen.

I 1995, da loven blev vedtaget, var der allerede mange gode grunde til at sikre røgfri miljøer, og dokumentationen af de sundhedsskadelige virkninger af passiv rygning var meget omfattende.

I dag er der kommet endnu mere dokumentation, der påviser den sundhedsmæssige risiko ved både aktiv og passiv rygning. Børn er en særlig sårbar og udsat gruppe, der har krav på at blive beskyttet mod forurenende stoffer, for røg indeholder en række særdeles stærkt forurenende stoffer.